

Afz: Theo van Lin,
Hotel Café
Hoofdstraat A39
Overasselt
(bij Nijmegen)

Overasselt, 14 -11-1941

Waarde familie,

U zult zich wel zeer verwonderen over den afzender van deze brief en daarom zal ik U eerst even uit den droom helpen.

Mijn naam is, zoals ik U boven heb vermeld. Theo van Lin en heb 2 1/2 maand te Scheveningen vertoefd, waar ik Uw zoon en broer Jan leerde kennen, daar hij bij mij in de cel zat en omdat hij mij verzocht U even te berichten hoe het daar was en hoe het hem ging, is het dat ik deze brief tot U richt.

Maandag j.l. ben ik reeds vrij gekomen, doch ik ben niet eerder in de gelegenheid geweest aan zijn verzoek te voldoen. Want U weet zelf hoe dat gaat, de eerste dagen familie en kennissen bezoeken en dan komt er van schrijven niet veel.

Maar nu terzaken, Jan maakt het nog heel goed en ik moest U allen vooral Krijn (de verloofde) heel veel groeten doen en tevens U geruststellen dat de behandeling heel goed is. Men kan zo hard werken als men zelf verkiest (dit werken is labels knippen voor de P.T.T.)

En we kregen elke week een boek, en dagelijks de courant. Dus zoals U ziet de tijd is er wel te doden.

Het is er natuurlijk op geen stukken na zo goed als thuis, maar daar is het nu eenmaal de gevangenis voor. Men mist er de vrijheid en dat is het ergste en het eten is natuurlijk ook niet te best maar men kan er toch goed op leven, en zolang er nog leven is, is er nog hoop, moet U maar denken. Men hoeft er nogal nooit alleen te zitten (gemiddeld met 3-en) hetwelk nogal afwisseling brengt, ik heb tenminste 8 verschillende bij me gehad. In het begin zat ik met 2 N.S.B.-ers, dat was natuurlijk geen lolletje, en dat feest duurde maar liefst 1 maand, dat viel niet mee om daar vrede mee te houden, maar nadien heb i steeds met echte Nederlanders gezeten. Ik mag U wel zeggen dat ik met Jan zeer goed bevriend was al verschillen we ook van geloof (ik ben N.L. R.K.) Maar dat legt bij mij geheel geen gewicht in de schaal, dat moet ieder zelf weten en bewaren als zijn hoogste goed. We zijn toch allen kinderen van één God.

Ik hoop ook als de tijd eens veranderd dat ik Jan nog eens mag ontmoeten. Misschien kan (of zeer waarschijnlijk) hij dan nog meer vertellen als ik, want nu moet ik U nog mededelen, hetwelk U nog niet zult weten, dat Jan zeer waarschijnlijk naar Duitsland zal moeten, doch daar hoeft U niet van te schrikken, want daar is het beter dan in Scheveningen. Een kennis van mij is er n.l. ook geweest. Daar gaat men 's morgens in colone naar het werk (bijv. boerenarbeid of wegebouw) zodat men ook beter eten krijgt.

Men krijgt in Duitsland ook 6 sigaretten per dag het welk voor mannen zeer veel betekend, dat zal mijn Heer Verhoeff zelf ook wel weten. Dus U hoeft zich geheel niet ongerust te maken, wanneer hij eens zou moeten vertrekken, hetwelk nog wel een poosje aan kan lopen. Wanneer het eens zo ver mogt komen, zou ik dat natuurlijk gaarne van U vernemen, daar ik nog steeds belangstellend ben hoe het hem gaat.

Nu over het schrijven naar Scheveningen. Jan heeft al 3 brieven ontvangen voor ik wegging, doch hij was natuurlijk nog niet tevreden, dat hij er nog niet 1 van Krijn bij had. Ja hij had er wel 1 van Krijn ontvangen, met die eerste van thuis. Ik zij al tegen hem "jij bent ook nooit tevreden", daar ik zelf op het laatst zelf geen enkele brief meer door kreeg. In ieder geval had hij toch mooi die foto mee kunnen smokkelen (waar hij natuurlijk dikwijls naar keek).

Als ik U aan mag raden moet U in het begin van de maand schrijven, daar dan de brieven worden doorgegeven. Ik geloof dat ik U nu onderhand het voornaamste nieuws over Scheveningen heb geschreven. Ik hoop dat ik U hiermee een dienst heb bewezen en wanneer U nog iets zoudt willen vernemen over een of ander, wat ik nog heb vergeten, schrijft U gerust, ik ben altijd tot Uw dienst. O ja, het geheime schrift werkt uitstekend, alsmede ook het punten systeem was gauw ontdekt, dus gaat U daarmee voort.

Nu wil ik U even iets van mezelf vertellen anders zult U zich afvragen "hij schrijft wel dat hij in Scheveningen is geweest maar de rede durft hij zeker niet te vertellen" en dit is juist het tegendeel, want ik ga er een beetje trots op. Men beschouwt het immers als een eer. Ik was er n.l. met mijn broer en nog een vriendje, voor vernieling aan duitse barakken. Mijn broer had 2 maanden en dat vriendje 1.

Mijn broer is 22, ikzelf 18 en dat vriendje 15 jaar. Dus U ziet naar ouderdom wordt bij het duitse gerecht niet gekeken. Enfin onze straf is voorbij en we hebben er nu niets geen spijt van en geleden leed is gauw vergeten. U kunt begrijpen dat ze hier blij waren dat wij weer terug zijn. Het was tenminste groot feest. Vooral het geweldige medeleven van het hele dorp, dat doet je vooral goed. We hebben tenminste nogal bloemen, telegrammen en dergelijke ontvangen.

Maar nu zal ik toch onderhand eens ophouden, ik hoop dat U het allen nog goed maakt, en niet te ongerust over Duitsland, hoor!

Dus nog heel veel groeten van Jan vooral voor Krijn, alsmede ook van mijzelf en mijn huiselijken kring en ik hoop dat U de tijd niet zal vallen, zodat Jan spoedig weer gelukkig met U moge samen zijn.

Nogmaals vele groeten van

Uw vriend Theo